ISIDORUS HISPALENSIS
12. Jh. Seite 110v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26139
Copyright: Admont, Benediktinerstift

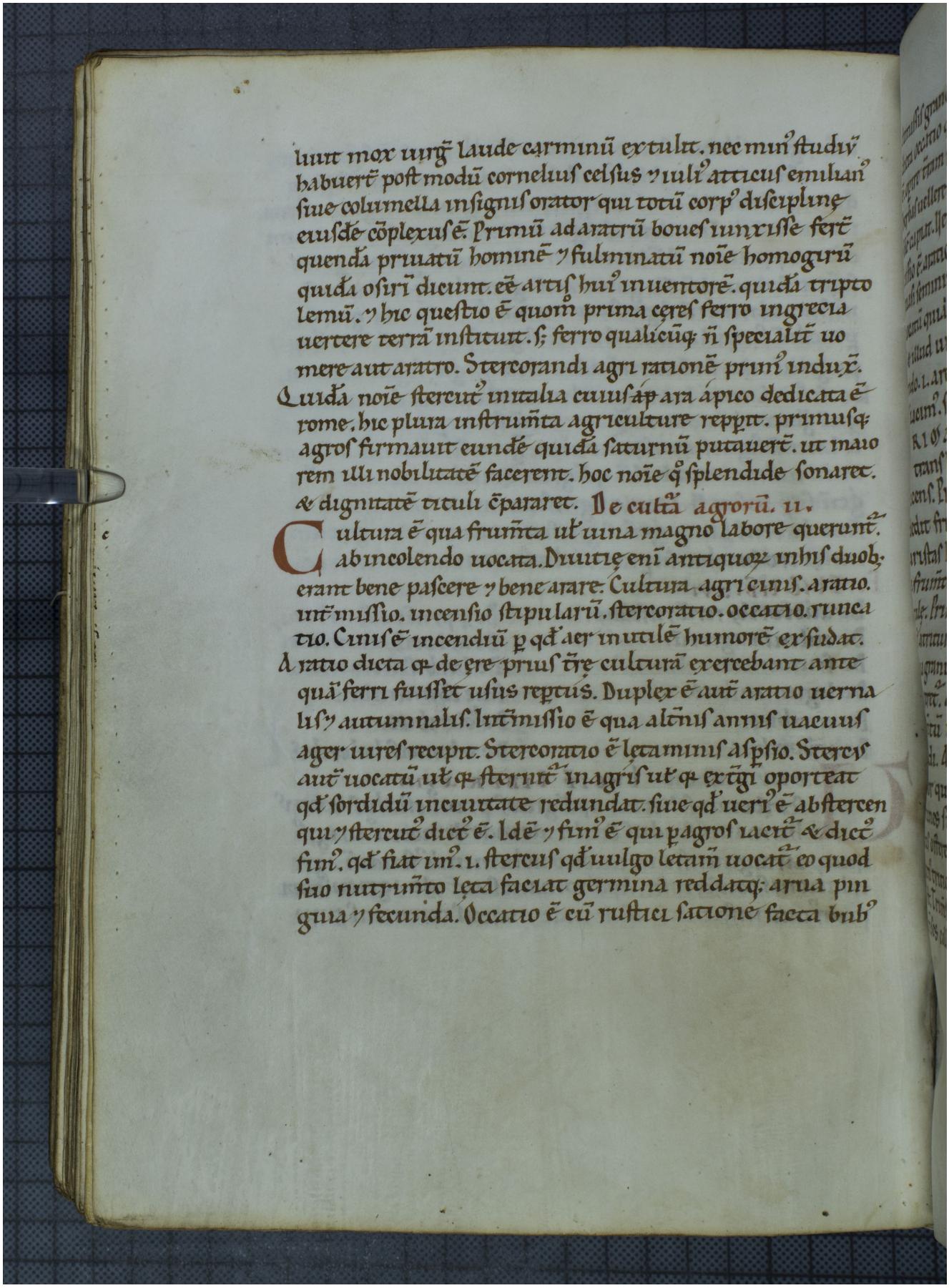

liuit mox uirg̃ laude carminũ extulit. nec min⁹ studiu⁹
habuert̃ post modũ cornelius celsus ⁊ iuli⁹ atticus emilian⁹
siue columella insignis orator qui totũ corp⁹ disciplinę
eiusd̃e cõplexus ẽ. Primũ ad aratrũ boues iunxisse fert̃
quend̃a priuatũ hominẽ ⁊ fulminatũ noĩe homogirũ
quid̃a osirĩ dicunt. eẽ artis hui⁹ inuentorẽ. quid̃a tripto
lemũ. ⁊ hic questio ẽ quom̃ prima ceres ferro ingrecia
uertere terrã instituit. s; ferro qualicũq; ñ specialit̃ uo
mere aut aratro. Stercorandi agri rationẽ prim⁹ indux̃.
Quid̃a noĩe stercut⁹ in italia cuius ap ara apico dedicata ẽ
rome. hic plura instrum̃ta agriculture reppit. primusq;
agros firmauit eund̃e quid̃a saturnũ putauert̃. ut maio
rem illi nobilitatẽ facerent. hoc noĩe q̃ splendide sonaret.
& dignitatẽ tituli c̃pararet. De cultã agrorũ. ii.
Cultura ẽ qua frum̃ta ut̃ uina magno labore querunt̃.
ab incolendo uocata. Diuitię enĩ antiquoꝝ in his duob;
erant bene pascere ⁊ bene arare. Cultura agri cinis. aratio.
int̃missio. incensio stipularũ. stercoratio. occatio. runca
tio. Cinis ẽ incendiũ ꝑ qd̃ aer inutilẽ humorẽ exsudat.
Aratio dicta q̃ de ęre prius t̃rę culturã exercebant ante
quã ferri fuisset usus reptus. Duplex ẽ aut̃ aratio uerna
lis ⁊ autumnalis. Int̃missio ẽ qua alt̃nis annis uacuus
ager uires recipit. Stercoratio ẽ lętaminis aspsio. Stercus
aut̃ uocatũ ut̃ q̃ sternit̃ in agris ut̃ q̃ ext̃gi oporteat
qd̃ sordidũ in ciuitate redundat. siue qd̃ ueri⁹ ẽ abstercen
qui ⁊ stercut⁹ dict⁹ ẽ. Id ẽ ⁊ fim⁹ ẽ qui ꝑ agros iacit̃ & dict⁹
fim⁹. qd̃ fiat im⁹. i. stercus qd̃ uulgo letam̃ uocat̃ eo quod
suo nutrim̃to lęta faciat germina reddatq; arua pin
guia ⁊ fecunda. Occatio ẽ cũ rustici satione facta bub⁹